

LA CAJA BLANCA

Diari de Balears

09 – 04 - 2006

“WWW ART I ARTISTES D'AVUI”

Maria José Corominas

 Diari de *Balears*

La Caja Blanca

L'obertura de la galeria La Caja Blanca, al bell mig de Ciutat, ens aporta nous aires internacionals. Deim això perquè els propietaris, Amir i Eva Shakouri Torreadrado, dos germans mig madrilenys i mig iranians, cultes, simpàtics, amb idees clares i amb un important coneixement de l'art dels països àrabs, ens proposen ja en aquesta primera exposició l'obra d'una artista d'origen iranià, tot i que va néixer al Regne unit. Yara El-Sherbini, que és el nom de l'artista, malgrat haver nascut a Anglaterra no oblida els seus orígens i continuadament la seva obra té connotacions musulmanes.

Som conscients que, des del món occidental, comprendre la cultura musulmana en general i especialment la contemporània resulta un poc difícil. Malgrat la situació geogràfica de les Illes Balears, que és ben propera als nord-africans Tunis, Alger o Marroc, la desconeixem i moltes vegades ens resulta anecdòtica.

Molts dels lectors recordaran que fa sis anys vàrem fer una gran exposició a l'Estat espanyol amb caràcter itinerant que també es va veure a Ciutat, aquesta mostra aplegava més d'una trentena d'artistes que viuen i treballen al Marroc. La voluntat d'aquesta mostra va ser la de trencar amb el mite que al món àrab no es treballava la figuració. Amb <<Art Contemporani del Marroc>> quedava ben palès que malgrat el geomestrisme de les arquitectures té molta força també la figuració, l'expressió abstracta, la fotografia, el vídeo i les instal·lacions. Els treballs dels artistes joves que es presentaren van ser motiu d'admiració perquè els costava comprendre que al Marroc es fessin treballs d'aquella casta i la pregunta més repetida era <<Això fan al Marroc?>>. La imatge sobtada que ve al pensament és pensar que aquests països només tenen misèria i motius per emigrar cap a Occident.

També cal dir que tenen gent molt preparada i culta, i cal afegir que la cultura musulmana no és idèntica en cada país. Hi ha milers de quilòmetres entre per exemple Marroc i Iraq o Aràbia Saudita i per tant entre aquests quilòmetres, malgrat que el substrat cultural és el musulmà, hi trobam diferències ben definides entre aquests països.

El treball de Yara El-Sherbini que presenta a La Caja Blanca té un caràcter lúdic i irònic. De pare i mare caribenys, resulta una mescla curiosa. El seu sentit de l'humor àcid i la facilitat amb la qual treballa amb diferents llenguatges plàstics li han valgut molts comentaris, uns de crítics i altres de molt afalagadors en la premsa internacional.

LA CAJA BLANCA

Tot i abans d'acabar els estudis de postgrau a l'Slade School of Art a la primavera de 2005, la seva obra ja havia estat focus d'atenció per les publicacions especialitzades d'art més prestigioses com *Frieze Magazine* i *Flash Art Internacional*, de manera especial per les controvèrsies que crea.

A l'actual exposició les lletres de colors i a la vegada magnètiques col·locades a la paret en línia recta formen frases ingènues que ens recorden les que construïem amb aquest tipus de joc quan érem nins.

El vídeo que presenta l'artista ens situa en una situació de xoc. D'una banda veim una dona totalment vestida de negre, fins i tot la cara. És l'artista que es mou tot el temps ballant al ritme d'una cançó de l'artista anglesa Britney Spears amb el títol *Hit me* o sigui *Pega'm* amb una metrallera de jugueta a les mans. Yara El Sherbini utilitza com a eines de treball, molt sovint, la provocació, la ironia i de manera especial el sentit de l'humor. D'aquesta manera l'artista utilitza l'acudit no per criticar o ridiculitzar, sinó per connectar amb el públic i establir un procés de diàleg-reflexió. A més del vídeo, que realment resulta molt impactant, i les frases en anglès i en espanyol compostes amb lletres de jugueta, també té importància el tema de catifa de bombes, que l'artista ha folrat amb teixits de punt de calça i amb colors molt cridaners. De manera que tracta el tema de les mines que tan mal han fet arreu del món però amb un cert grau de desdramatització. Evidentment que sorpèn veure les bombes vestides de punt de calça, però al mateix temps ens transmet una sensació d'incomoditat per ser un objecte mortífer que ha matat i desgraciat milers de persones.

Aquest és el discurs de Yara El-Sherbini: impactar el públic amb un somriure a la boca, però que més tard els farà reflexionar.

Els llenguatges utilitzats per El-Sherbini són diversos. El vídeo, la fotografia, l'escultura, la instal·lació i la paraula escrita de la qual se serveix per obrir un diàleg sense excuses en el qual ens convida a reconèixer les diferències de la nostra societat com a tal i a tenir el valor de parlar de certs temes que ens resulten molt incòmodes.

Si la societat internacional de moment està en una situació molt complicada, una proposta intel·ligent és la d'aquesta artista que, amb les seves imatges iròniques, ens porta també a la reflexió d'una manera menys agressiva però possiblement més profunda com passa quasi sempre amb l'humor.

Felicitem els germans Amir i Eva Shakouri, per aquest nou espai molt neutre i agradable que ben segur ens permetrà de conèixer artistes de diferents cultures, un fet molt interessant que al nostre parer col·laborarà a fer conèixer que malgrat que tenim molta immigració cadascun dels països d'on procedixen els immigrants tenen artistes que treballen i creen per mostrar-ho fora de les seves fronteres i així ampliar els nostres coneixements.

Galeria La Caja Blanca
C/ Verí, núm. 9
Ciutat
Fins el 29 d'abril.